

roboratur viso sepulcro. In iisdem exprimitur vita activa et contemplativa. Illa ad hanc disponit per exercitium virtutum.

PUNCTUM III.

Cum redirent Petrus et Joannes, videtur Petrus solitarius ambulasse, ut ait Lucas: *Secum mirans quod factum fuerat*. Talia igitur meditati apparuit Christus. Sæpè magni peccatores existunt digni majoribus favoribus, ob fervorem conversionis suæ, quàm alii, qui non ita ceciderunt. Prima mulier et primus vir, quibus in Evangelio legitur apparuisse, fuerunt tales: Magdalena et Petrus: *Ubi abundavit delictum, superabundavit et gratia*. Hinc confidam, quamvis peccator. Sed sui victoriâ præclarâ opus est.

Petrus confusione plenus, procidit ad pedes Christi; qui illum suavissimis verbis solatus est, et animavit: tum jussit, ut condiscipulos confirmaret in fide resurrectionis.

Præstitit id Petrus: undè jam non pro deliramento habebant, sed asseveranter dicebant: *Quòd surrexit Dominus verè, et apparuit Simoni*. Tantùm potuit testificatio Petri præ mulierum asseveratione!

MEDITATIO VII.

Apparet euntibus in Emmaüs.

PUNCTUM I.

Duo illi discipuli, tristitiâ et timore affecti ob eam quæ circa Christum acciderant, secesserunt Jerosolymâ, solatium aliundè quærentes. Non est idcirco à consortio discipulorum Christi recedendum, propter adversa.

Adfuit autem illis Christus; tum pro sollicitudine suâ circa oves suas errantes; tum ut afflictis solatium afferret; tum, quia de ipso colloquebantur: *Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum*.

Non agnoverunt illi Christum; quia fide nutabant, et quia nimiam tristitiâ tenebantur. Sæpè Deus adest tribulatis, quando ipsi non putant.

PUNCTUM II.

Christus suaviter discipulis se insinuat: *Qui sunt hi sermones quos confertis ad invicem, ambulantes, et estis tristes?* Ex ipsis intelligere vult, quod alioqui novit. Ita delectatur talibus sermonibus de Deo, ut sibi repeti velit. Respondent autem *de Jesu Nazareno, qui fuit... potens in opere et sermone coram Deo et omni populo*. Magnifica æstimatio, quæ consistit in quatuor circumstantiis: *Potens in opere et sermone,*

prius cœpit facere, postea docere; doctrinam confirmavit factis; seu miraculis, et exemplis: *Coram Deo*, ad placandum ipsum nobis: *Coram populo*, ad convertenda hominum corda, Deo et hominibus comprobantibus. Studeam esse talis: potens exemplo et verbo apud Deum, studio orationis; undè valeam etiam homines convertere.

Imbecillitas in fide. *Luc. 24. 21.* Sed, quæ est imbecillitas humana! ostendunt se excidisse à spe: *Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel.* Ita nos, quando ex sententiâ nostrâ non fit, putamus rem perditam. Scilicet non assequantur illi, quomodo Christi mors cedere posset, præsertim tam ignominiosa, ad redemptionem Israel.

PUNCTUM III.

* 25. *Asperè reprehendit illos Christus.* Christus eos acriter redarguit, ut fidem excitet: *O stulti, et tardi corde ad credendum! Stultos vocat, quòd, cum toties prædixisset de suâ morte, tamen diffident de redemptione, eo quòd mortuus esset: Tardos autem; quòd, cum indicia haberent de resurrectione ipsius, nihil eis moverentur. Nam repulerant testimonium mulierum, referentium quæ ab angelis de resurrectione didicissent. Reddit autem rationem cur debuerit mori: Nonne hæc oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam? Suam, quia alioqui debitam, quòd Filius Dei esset. Quòd si ille sic per passionem debuit intrare, quomodo non etiam nos? Quare stulti et tardi corde sumus,*

Profunda dicti ratio. *Luc. 24. 26.*

si in tribulationibus deficiamus; non attendentes, quia ita oportet intrare in gloriam Dei. Tandem, incipiens à Moyse, et omnibus prophetis, interpretabatur illis in omnibus Scripturis, quæ de ipso erant: *Luc. 24. 27.* idque tam efficaciter, ut cor eorum exardesceret; sicut postea professi sunt. Opto, Domine, ut mihi similiter mysteria tuæ mortis aperias; ut totus ignescam.

PUNCTUM IV.

Invitatur Christus ad manendum. Ille se finxit longius ire; indicium præbens pergendi ulterius. Nam elsi cupit nobiscum esse, vult tamen desiderari, et rogari; et per pium opus hospitalitatis, dum rogant, voluit dignos reddi, qui ipsum exciperent.

* 28. *Simulat Christus habitum.*

Quin coegerunt illum. Vult cogi Dominus instanti oratione; ut Jacob angelum coegit: *Non dimittam te, nisi benedixeris mihi.* Et est in negotio salutis ita studiosè agendum, ut si Deum cogere velimus. Agunt etiam ratione: *Mane nobiscum, Domine, quoniam ad vesperascit, et inclinata est jam dies.* Advesperascit in animâ, quando illa tepescit, et propinqua est mortis. Appropinquo etiam ad mortem corporis, vespera est. Diligam te, Domine, ut venias ad me, et facias mansionem apud me.

* 29. *Christus cogi gaudet.* *Gen. 3. 26.* *Oratio illorum.*

PUNCTUM V.

Agoverunt Christum in fractione panis. I. Voluit agnoscì in exercitio boni operis, ut commendaretur hospitalitas. *Luc. 24. 35.*

3

hospitalitatem erga pauperes, et peregrinos. 2. *Ea vis est panis cœlestis, illuminare mentes; multò magis quàm mellis à Jonathâ degustati. Creditur enim Eucharistiam porrexisse.*

Ubi aperti sunt oculi eorum, et cognoverunt eum... , evanuit ex oculis eorum; quando maximè frui aspectu illius voluissent. Visitas hominem diluculo, et subito probas illum. Solent hujusmodi visitationes esse breves: et vult Deus nos bonis operibus intendere. Sic isti confestim advolârunt, ut apostolis nuntiarent.

MEDITATIO VIII.

Apparet discipulis congregatis eodem die.

PUNCTUM I.

SERO apparuit. Distulit ob tarditatem quorumdam ad credendum: et ut desiderium magis acueret credentibus, et ut minùs jam expectatus, plus lætitiæ afferret. Si moram fecerit, expecta eum, quia veniens veniet et non tardabit. Et: Cùm te consumptum putaveris, orieris ut Lucifer.

Venit cùm fores essent clausæ; ut intelligeretur corpus ejus esse glorificatum, et dono subtilitatis affectum, ad penetrandum quævis corpora: et quòd similiter possit in animam ingredi, et pro libitu eam inflectere, nullo obstaculo prævalente; et quòd sibi illi placeant, atque ad eos libenter ingrediatur, qui

1 Reg. 14.
27.

Eucha-
ristia.
Luc. 24.
31.
Evanuit
statim.
Job. 7. 18.

Cur sero
apparuit.

Habac. 2.
3.
Job. 21. 17.

Joan. 20.
19.
Cur clau-
sis januis.

clausas habent fores cordis, nempe sensus, seque collectos servant. Ingredere ad me, Domine; per rumpe obstantia: fac sim tibi custoditus, clausus vanitatibus.

Stetit in medio eorum; sic dictum suum implens: Ubi fuerint duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. In medio est, ut sol collustrans, ac magister docens; ut pastor congregans, et providens ovibus; ut mediator inter Deum et homines, ipsos inter se pacificans; denique, ut protegens sub alis suis. Contingant eadem mihi; et sit anima mea ut domus clausa, in quâ tres animæ facultates, memoria, intellectus, et voluntas, congregentur in nomine Christi ad orationem. Aderit ille haud dubiè in medio illarum.

PUNCTUM II.

Salutat discipulos: Pax vobis. Ego sum: nolite timere; pacem impertit acquisitam morte suâ, quam aliàs promiserat: Pacem meam do vobis. Ego sum ille ipse, qui aliàs vobiscum versatus sum. Proindè accessat timor omnis: me protegente, tuti eritis adversus furorem, et insidias Judæorum, omniumque inimicorum. Vel: Nolite timere, tanquam ab umbrâ aliquâ: ego ipse sum. Et hunc sensum probant sequentia: nam: Conturbati et conterriti existimabant se spiritum videre.

Domine, impertire mihi quoque hanc pacem, quam mundus non potest dare: pacem cum Deo, pacem

Luc. 24.
36.
Cur in
medio sto-
tit.

Ibid.
Salutatio.

Joan. 14.
27.

Luc. 24
37.

cum fratribus meis, pacem mecum ipso : ut caro obsequatur spiritui, non contra; et cesset rebellio.

Christi benignitas. Luc. 24. 39. 40. Porro Christus turbatos discipulos benignè demulcet, invitans ad palpandum corpus : *Quia spiritus, inquit, carnem et ossa non habet* : et ad inspicienda vulnera ; *ostendens eis manus et pedes, (et latus.)* Hæc vulnera reservata sunt ad sanandam infidelitatem, et pusillanimitatem discipulorum. Et ita evenit. Nam ad ea accedentes cum magnâ reverentiâ, atque tangentes, confestim illuminati sunt, et in fide roborati. Subditur enim : *Gavisî sunt ergo discipuli, viso Domino.*

Joan. 20. 20.

Olim, qui tangebant Arcam, moriebantur : jam qui meliorem tangunt Arcam, ipsam Christi humanitatem, vivificantur. Scilicet, veteri timoris legi nova successit amoris. O si mihi inter illos accedere licuisset, contingere, osculari ! Facio id modò ex intimo corde, sperans indè sanitatem animæ meæ.

PUNCTUM III.

Mira amoris vis

Comedit, ad testandam veritatem corporis. Aliquibus adhuc non credentibus, quævis palpâssent, esu mellis, et piscis, fidem facit. Mira dignatio ! pro lucrandis incredulis, facit rem suo statui non convenientem, ut edat. Sic oportet remittere de gradu nostro et jure, pro salute proximorum.

Luc. 24. 42.

Mysterium comestionis

Habet etiam mysterium, quòd *illi obtulerunt ei partem piscis assi et fayum mellis.* Ille humanitatem Christi, ignis passionis assam ; hoc autem divini-

tatem, omnis fontem dulcedinis, significat. Utrumque hoc, ante mortem suam, Christus in cenâ ultimâ comedit, deditque discipulis suis in cibum ; quo animæ sumentium caritate flagrent, et spirituali dulcedine repleantur.

Petiit ipse Christus : *Habetis hîc quod manducatur* : oblatusque ei est piscis, et mel. Nempè hic divinus cibus est etiam sacrificium, quod in gratiarum actionem Deo offerimus, oblatumque semel, de altari ejus sumimus in æternitatis alimentum. Nam et Christus oblatus cibi reliquias dedit apostolis edendas.

Luc. 24. 41.

Domine, et ego piscis sum in mari hujus seculi, multo concupiscentiæ humore diffluens. Assa me igne Spiritûs sancti, et condi gratiâ tuâ quasi melle, ut sim gratus tuo palato.

Tandem, ad reliqua exprimenda, adjecit Christus testificationem sacrarum Scripturarum : ad quas intelligendas, aperuit eis sensum, sicut eventibus in Emmaüs. Et arsit similiter procul dubio eorum.

MEDITATIO IX.

Christus dat discipulis Spiritum sanctum in primâ apparitione.

PUNCTUM I.

Joan. 20. 21. DIXIT eis iterum : Pax vobis. Primò dixerat , ut ,
Pax bis impertita. mentis turbationibus discussis , apti redderentur ad
 capiendum mysterium Dominicæ resurrectionis : pa-
 cata enim debet esse anima ad divina excipienda.
 Secundò pacem precatur , quòd necessaria sit ad
 munus apostolicum , ad quod eos destinabat : pax
 nimirum cum Deo , et secum ; nec non cum homi-
 nibus , qui juvandi sunt operâ nostrâ. Petam ergo
 mihi bis pacem.

Ibid. Subjungit : *Sicut misit me pater , et ego mitto vos.*
Munus apostola-
 tus. Magna omninò dignitas , succedere Christo in opere
2 Cor. 5. 20. suæ missionis : non quidem per omnia , nec cum pari
 potestate ; sed tamen , quoad annuntiandum mundo
7. 19. regnum Dei ; sicut dicit Paulus : *Pro Christo lega-
 tione fungimur tanquam Deo exhortante per nos , (in
 quibus posuit verbum reconciliationis.) Obsecramus
 igitur pro Christo ; reconciliamini Deo.* In quo mu-
 nere alii atque alii semper succedunt. Deindè com-
 parativa illa , *sicut* , non similitudinem tantum offi-
 cii significat , sed modum missionis : ut quemadmo-
 dum Pater Filium suum ita misit , ut , per multos la-
 bores et dolores , perficiendum ei fuerit opus suum ;

Apparet discipulis.

ita et apostoli , et quicumque alii , se missos intel-
 ligant. Ad quod me offeram paratissimum.

PUNCTUM II.

Insufflando dat Spiritum sanctum : *Insufflavit et dixit eis : Accipite Spiritum sanctum.* Ideò insufflando
Joan. 20. 22. Cui insufflavit. dat , ut significet Spiritum sanctum à se quoque
 procedere. Deinde quòd idem ipse sit , qui Adæ
 insufflavit spiraculum vitæ ; præbens animæ vitam ,
 nitorem , motum , sensus , circa spiritualia et divi-
 na ; ita ut , illo recedente , maneat anima instar ca-
 daveris deformis. Quàm mihi hunc Spiritum et do-
 num optem !

Prætereà flatu abigimus à corpore , aut ab aliâ re
 quâpiam , leviora quædam , ut floccum , aut pulvis-
 culum. Ita hoc spiritu , imperfectiones ab animâ ,
 etiam minores , efflantur.

Hæc insufflatio est pignus magni illius venti , quo
 datus est postea idem spiritus in Pentecoste. Nam
 modò tantum ad remittenda peccata : postea verò ,
 ad complures effectus datus est. Ideò , *in spiritu ve-*
Pr. 4. 7. 8. *hementi.*

PUNCTUM III.

Tribuit potestatem remittendi peccata : *Quorum*
Joan. 20. 23. Potestas remittendi peccata. *remiseritis peccata , remittuntur eis ; et quorum reti-*
Isa. 42. 3. *neritis , retenta sunt.* Potestas Dei propria : nam ejus
 est remittere injuriam , cui facta est. Unde ait : *Ego*
sum , ego ipse sum , qui deleo iniquitates tuas propter me.

Quanta
potestas.

Hanc autem non communicavit angelis, sed hominibus; ac in veteri Testamento, illius sacerdotibus. Nec à leprâ mundandi (quæ typus erat peccati) potestatem fecit; sed declarandi tantum, an mundatus quis esset: nunc autem, etiam mundandi hominem ab ipsis peccatis. Et committit hanc potestatem hominibus, etiam peccatoribus.

Matt. 28.
22.

Sed poterat saltem hæc potestas restringi: et est contra quam latissimè patens, ad omnes omnino peccatores, ad omne genus peccati (etiam contra Spiritum sanctum, quod dicitur alioqui irremissibile); dummodò tamen ritè subjiçiat sacerdoti: et ad omnem denique numerum criminum; ut dixit Dominus Petro: *Usque septuagies septies*; id pro infinito usurpans. Quam potestatem ab apostolis in alios transmitti voluit, usque ad consummationem seculi: Domine, liberalis es, et profusus de re quæ tibi magno constitit: sed videlicet non exhauritur, dum communicatur quibuscumque.

Quali jam sensu et fervore mihi accedendum est ad tribunal absolutionis, per veram peccatorum confessionem!

MEDITATIO X.

Apparet secundò apostolis die octavâ, præsentè Thomâ.

PUNCTUM I.

Quædam imperfecta in apostolo Thomâ. 1. Quòd à cœtu aliorum se subduxerit: undè primâ vice non vidit Christum. Nolim à communitate recedere, vel esse singularis. 2. Incredulitas cum pertinaciâ, quidquid omnes alii testarentur. 3. Præsumptio: ut non aliter vellet credere, nisi digitos et manus inferret in vulnera. Non oportet Deo præscribere quid permittere debeat, aut quibus modis nos juvare. 4. Quòd in eâ dispositione manserit per octo dies, et flecti non potuerit; fortè etiam ipsâ Christi Matre contestante. Cavebo ab his quatuor. Permisit hoc Deus ad roborandam fidem suæ resurrectionis, ex Thomæ increduli testimonio. Et confirmatur hinc Christi dictum: *Nemo venit ad me, nisi Pater meus traxerit eum*; quòd fides sit donum Dei.

Quatuor
B. Thomæ
defectus.

Joan. 6.
44.

PUNCTUM II.

Bonitas pastoris Christi, quærentis ovem perditam. Redit, ingreditur januis clausis, salutatur prius: *Pax vobis*. Voluit, in præsentia aliorum, sanare Thomam: ut intelligeretur id ei conferri ob

honorum societatem ; et ut omnes viderent Magistri caritatem , indèque consolationem acciperent ; et ut , qui fuerant testes Thomæ infidelitatis et incredulitatis , fierent etiam fidei ; undè ipsimet confirmarentur magis.

Observa etiam comitatem quâ alloquitur Thomam , atque illius cogitationum se conscium probans , invitat ad tangendum : *Infer digitum tuum , etc.* Et quia propter Thomam apparebat , cæteris ommissis , hunc alloquitur.

PUNCTUM III.

Confessio Thomæ. An tetigerit , non est expressum ; quia ad aspectum tantum cicatricum potuit illustrari : sed credibile , quòd voluerit Christus ut tangeret , manumque Thomæ tenuerit et applicuerit.

Caritas
Christi.
Joan. 20.
28.

Visis ergò illis , tactisque , divino lumine perfusus est ; et ardore caritatis incensus , exclamavit : *Domine meus , et Deus meus.* Non ait : *Noster* , sed , *Meus* , pro singulari amore sibi exhibito. Non prædicatur beatus à Christo ob hanc confessionem , sicut Petrus : quia incredulus fuerat , et extorsit illam inspectio. Illos autem beatos dicit , *qui non viderunt et crediderunt* ; qui non requirunt à sensibus testimonium , neque suo arbitratu exigunt indicia à Deo.

1. 29.

Fidei me-
ritum.
Luc. 10.
23.

Dixit alibi Christus : *Beati oculi qui vident quæ vos videtis* : sed ut tantum eo significet beatos esse nos , qui , exhibito jam Christo , et ejus gratiâ , et sacramentis fruimur : *quæ multi prophetæ et reges deside-*

raverunt videre... et non viderunt , quia eis datum non est , ut illorum diebus veniret Salvator. Et denique beati censendi sunt qui vident Christum : sed non , qui ideò credunt , quia vident ; alioqui non credituri. Ac ita quoque Thomas fuisset beatus censendus , si , quamvis non viso Christo , credidisset : etsi indè tamen beatus , quia videre licuit. Visio ergo Christi non adimit beatitudinem , sed adfert : aufert autem , si visio requiratur ad fidem. Nec qui vident in Eucharistiâ Christum , idcirco non beati , quandò etiam non videntes credunt : imò dupliciter beati : et quia vident ; et quia credunt , licèt non videant.

MEDITATIO XI.

Cur reservaverit Christus cicatrices in corpore glorificato ?

PUNCTUM I.

I. CAUSA ad fidem resurrectionis confirmandam , in eodem prorsus corpore , quantumvis conciso et malè affecto : ut suam fore Job sperans dicebat : *Et in carne meâ videbo Deum meum.*

1.
Ob fidem.
Job. 19.
26.

II. In signum triumphi : quòd per ea vulnera videret ; et quòd de passionibus gloriaretur : undè nos excitaret ad patiendum , et gloriandum cum Paulo dicente : *Ego stigmata Domini mei Jesu in corpore meo porto.* Domine , ego servus tuus : nota me caractere

11.
In signum
triumphi.
Galat. 6.
17.

tuo; undè agnoscar tuus, nec subducere me valeam à tuo servitio.

PUNCTUM II.

III. III. Causa: Ut ei essent memoriale, quantum nos amàrit, quantique redemerit; undè ad benè nobis faciendum excitaretur. Nam *in manibus suis descripsit nos*. Significat etiam apertas sibi esse manus, ad benedicendum nobis largiter; idque ab hianti corde, ex summo in nos amore. Ponam ego vicissim te, *ut signaculum super cor meum, ut signaculum super brachium meum: ut omnia opera mea ex amore tuo fiant, et ad te dirigantur.*

IV. IV. Ut essent in signum tanquam *Arcus cœlestis*, et recordaretur Deus *fœderis sui nobiscum, quod pepigit in Christo. Protector noster, aspice, Deus, et respice in faciem Christi tui*. Ergo, anima mea, *vide arcum, et benedic eum qui fecit illum. Valdè speciosus est in splendore suo; gyravit cœlum in circuitu gloriæ suæ; manus Excelsi aperuerunt illum.*

V. V. Ut eorum aspectu nos vicissim commoveremur ad amandum et serviendum ipsi: intendentes, quantum ille nos amaverit, quantaque pro nobis egerit; id quod latus manusque perfossæ loquuntur. Invitamur etiam, ut columba ad *foramina petræ, ad cavernam maceris*: si milvi infernales adoriantur nos, si mundus, et caro infestet; ut huc confugiamus: si turbent curæ, hic requiem requiramus, et pacem.

Apparet in Galilæâ septem, etc. 197

Aperit cor suum mihi, ut aperiâ ipsi meum. Ostendit apertas manus, ut vicissim ego pugnem pro gloriâ ipsius: denique, pedes, ut dirigam ego passus meos ad obsequium ipsius, usque in finem, perseveranter; atque ita hauriam *aquas in gaudio de fontibus Salvatoris; aquas refectionis.*

PUNCTUM III.

VI. VI. Causa. Ad confusionem damnatorum in die iudici; dum sic ostendet quantum pro eis fecerit, quantumque contempserint ipsi. Contrà verò, ad solatium salvandorum, quibus illa profuerunt: et ad solatium sempiternum, dum aspicient in omnem æternitatem talia amoris erga se documenta.

Fac, Domine, ut in his ego commorer, et requiescam. Discam sic amare te, operibus meis placere tibi, et tuis vestigiis usque ad finem insistere. Amen.

MEDITATIO XII.

Apparet in Galilæâ septem discipulis piscantibus.

PUNCTUM I.

PETRO invitante, reliqui se offerunt: documentum concordie animorum. Piscatum eunt, causâ paupertatis, et vitandi otii. Imitabor has virtutes.

Totâ nocte nihil capiunt; uti aliàs contigit, donec veniret Christus. Frustrâ, sine Christo: *Neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat, sed, qui incrementum dat, Deus.* Itaque operarius in humilitate sit fundatus, quia *sine me nihil potest facere.*

Nocte non capiunt; quia usque ad lumen Evangelii non successit conversio animarum. In nocte etiam peccati non proficitur ad vitam æternam.

Discipulos credibile est memorâsse tunc, quo modo aliàs Christus in simili casu adfuisset, et proventum dedisset; et expectâsse ejus præsentiam. Faciam idem, cum fructus non respondet labori: nam

Pi. 9. 37. desiderium pauperum exaudit Dominus.

PUNCTUM II.

Stetit Jesus in littore, et petiit ab eis pulmentarium. Non tardat Deus visitare suos. In littore stat, tanquam extra mortalitatem jam positus. Petiit: *Num quid pulmentarium habetis?* cum sciret eos non habere. Sic solet, quando succurrere vult; ut agnoscat hominegestatem suam. Sic petiit etiam à Samaritanâ aquam.

Mittite, inquit, *in dexteram navigii rete:* in typum piscationis animarum pro vitâ æternâ, quæ significatur per dexteram. Obediunt: et ecce non valebant rete trahere præ multitudine. Hic fructus obedientiæ.

Vir obediens acquiescet victorias; vindicatis animabus à perditione. In alterâ piscatione, agnovit Petrus Christum; et dixit: *In verbo tuo laxabo rete:* in hâc non agnoscit; et tamen paret, cum simili proventu:

quia vult Deus etiam hominibus præstari obedientiam; et similiter remunerat: *Subjetti estote,* inquit Petrus, *omni humanæ creaturæ, propter Deum.*

1 Pet. 2. 13.

PUNCTUM III.

Joannes agnoscit Christum; et ait Petrus: *Dominus est. Petrus... tunicâ succinxit se... et misit se in mare,* ut adnaret ad Christum. In Joanne lumen vitæ contemplativæ exprimitur, perspicacis ad agnoscendum Deum, et indicantis eum aliis: in Petro, fervor vitæ activæ, properantis ad terram viventium, et tardum nimis ducentis motum navigantium in seculi mari; ideòque quibusvis laborum fluctibus se objicientis, pro assequendâ æternitate.

Traxit (Petrus) rete in terram, plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. Piscatio ista differt ab alterâ, Luc. 5, quod priore significaretur vocatio ad Ecclesiam; posteriore autem, perventio ad gloriam. Ideò illa facta est ad omnem partem: hæc autem ad dexteram tantum; ad quam consistent electi. In illâ implebantur duæ naves vario piscium genere: in hâc exponuntur pisces in terram: et magni tantum sunt; quia omnes in Cælo magni erunt, et extra fluctus: In illâ rumpebatur rete, quia patitur scissuram nunc Ecclesia; tum verò, nullam.

Prandium intereâ Christus discipulis paraverat, ministerio angelorum: *Viderunt prunas positas, et piscem superpositum, et panem.* Quin invitat amanter:

1. 9.

Joan. 21. *Venite, prandete: quoniam distribuit ipse. Venit et accipit panem et dat eis; et piscem similiter. Mira cura suorum! laborantibus in hac vita, parat convivium*
 Luc. 14. *in altera. Beatus qui manducabit panem in regno Dei!*

MEDITATIO XIII.

Committit Petro oves, in eadem apparitione.

PUNCTUM I.

Examinat Petrum. Joan. 21. 15. ANTEQUAM oves tradat, et vicarium suum constituat, examinat illum de caritate: *Diligis me?* quia praelati debent præcellere caritate. Aptè compellat: *Simon Joannis*; nam *Simon* significat *obedientem*; *Joannes, Dei gratiam*; sive ut aliter, *Jona*, columbam. Qui servit Christo, idem esse debet fide, gratiâ, et obedientiâ, præditus.

Trinum examen quid notet? Joan. 21. 15. Ter examinat, pro triplici negatione, quæ ex præsumptione manavit. Undè cautior et humilior red-ditus, non respondet se plus amare cæteris; sed ad ipsum Dominum se refert: *Domine, tu scis quia amo-te*: veritus ne fortè aliter se haberet. Placet Deo humilitas, condiens caritatem; et ut homo cum D. Paulo dicat: *Nihil mihi conscius sum; sed non in hoc justificatus sum. Qui autem judicat me, Dominus est.*

Ter etiam examinat: quia talis debet in caritate esse fundatus, secundùm triplicem gradum, purga-

tivæ, illuminativæ, et unitivæ vitæ; exutus imperfectionibus, exercitatus in virtutibus, et Deo unitus; et denique præstare caritate erga Deum, et proximum, et erga seipsum.

Christus, cum his dixisset: *Pasce agnos meos*, ad tertium Petri responsum subjunxit: *Pasce oves meas*: quòd non tantùm communes fideles, sed reliquos etiam pastores, tanquàm matres, ipsius curæ committeret.

Non dixit: *Tuas*; sed: *Meas*; ut intelligeret, se non constitui Dominum, sed vicarium; et ut eas, tanquam Christi ipsius oves, curaret. Mira elucet Christi erga nos caritas; quando indè probatam esse vult caritatem pastoris erga ipsum, si benè pascat ipsius oves: et tunc se verè amari existimat, si ovibus prospiciatur suis, hoc est, nobis.

Ter ait, *pasce*: quia vult eas juvari oratione, doctrinâ, exemplo; seu doctrinâ, sacramentis, et exemplis pasci; seu omnibus beneficiis, tum spiritualibus, tum corporalibus. Severè minatur per Ezechielem illis, qui *semelipsos*, non *oves* pascunt.

PUNCTUM II.

Prædicat Dominus Petro mortem, et illius genus, tanquam certum signum amoris, quem professus fuerat: *Bonus enim pastor animam suam dat pro ovibus suis*; et: *Majorem hanc dilectionem nemo habet.*

Significat Dominus duo genera passionum. Aliæ spontè suscipiuntur, ut mortificatio carnis; maxime

Joan. 21. 15. 16. 17. Petrus, pastor universalis Ecclesie.

Ezech. 34. 8.

Verum amoris signum. Joann. 10. 14. Joan. 15. 13.

Joan. 21.
18. ab incipientibus, de quibus illud: *Cum esses junior, cingebas te, et ambulabas ubi volebas.* Aliæ inferuntur ab aliis; ad quas extendit vir perfectus manus suas, libenter acceptans. Sed *alius eum cingit et ducit, quò non vult secundum carnem, licet velit secundum spiritum.* De primis sumi potest illud: *Tribulationem et dolorem inveni*; de secundis: *Tribulatio et angustia invenerunt me.*

Ps. 114. 3.
Ps. 118.
143. *dolorem inveni*; de secundis: *Tribulatio et angustia invenerunt me.*

Id quod Dominus parabolicè dixerat, cingendum Petrum ab alio, declarat Evangelista mysticè effatum esse, ad significandum, *quà morte Petrus clarificaturus esset Deum.* Mors sanctorum glorificatio est Dei: *Morialur anima mea morte justorum.*

PUNCTUM III.

Joan. 21.
19. *Cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere me:* Videtur Christus progredi cœpisse; eoque actu exprimere voluisse peculiarem sequelam Petri ad mortem crucis; ut et in officio pascendi. Joannes autem, exemplo Petri, cœpit etiam sequi; licet ei non fuisset intimatum. Videlicet nolebat separari à Christo; et invidebat Petro sanctè. Est vocationis genus ab exemplo conjunctorum; sed non absque divinà motione.

* 21. Petrus pro Joanne sollicitus, quærit: *Hic autem quid? an non similiter sequitur?* Redarguitur à Domino: *Sic eum volo manere, donec veniam, quid ad te? Tu me sequere.* Ne simus curiosi, sed modesti: ut et conjunctorum curam Deo relinquamus, et nostris rebus simus intenti, alienis relictis.

MEDITATIO XIV.

Apparet in monte Galilææ omnibus discipulis, etc.

PUNCTUM I.

APOSTOLI, ut Dominus jusserat, læti in Galilæam migrant, fruituri ibi præsentia Magistri, juxta ipsius promissum. Renuntiant etiam aliis per Galilæam dispersis discipulis, de resurrectione, et futura apparitione in monte; ad quam ad eò conveniunt plusquam quingenti fratres.

In monte apparet Deus; quia mens tunc illuminatur, quando ad perfectionem assurgit. Et juvat ad hoc consociatio honorum, et mutua caritas, et cohortatio.

Mons putatur fuisse Thabor, ubi aliàs se gloriosum exhibuit tribus apostolis; et credibile, tunc etiam aliquid suæ gloriæ ostendisse; certè eos ineffabili consolatione perfudisse, ut figere ibi cum Christo tabernacula sibi bonum ducerent.

Et videntes eum adoraverunt. Quidam autem dubitaverunt. Non ex apostolis: sed illi ipsi mox sunt confirmati à Domino.

PUNCTUM II.

Profitetur datam sibi potestatem omnem in Cælo et in terrâ. Habuit omnem, quia Deus. Ut homini

etiam debebatur, propter unionem personæ Verbi. Sed amplius, obtinuit illam jure suorum meritorum.

In Cælo: ut illud aperiret hominibus; et ut dominaretur angelis. *In terrâ*: ad remittenda peccata, et quævis dona impertienda; et ad moderandum omnia in Ecclesiâ.

Missio
apostolo-
rum.
Marc. 16.
15.
Matt. 5.
45.
Secundum hanc potestatem, mittit apostolos in mundum universum, ut doceant omnes gentes, et evangelium prædicent omni creaturæ; non Judæis tantum, nec tantum magnis et potentibus; sed omni creaturæ. Nam sicut solem istum oriri facit Pater cælestis super bonos et malos: ita Christus solem Evangelii non minus patere vult in omnes plagas, atque illuminare omnem hominem venientem in hunc mundum

PUNCTUM III.

Matt. 28.
19.
Compa-
rat. o bap-
tismi et
Circum-
sionis.
Act. 15.
10.
Matt. 28.
20.
Præcipit baptizare in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Baptismus succedit Circumcisioni; et est janua ad Evangelium, sicut illa ad legem. Circumcisio inurebat corpori notam, cum acri dolore: Baptismus signaculum spirituale imprimit; et tangendo corpus, abluit animam. Per Circumcisionem fiebat homo obnoxius toti legi servandæ; quæ erat onus importabile, ut ait S. Petrus: per Baptismum subditur Evangelii suavi jugo. Quare subdit Christus: Docentes eos servare omnia quæcumque mandavi vobis. Confertur Baptismus in nomine trium personarum divinarum, quia efficitur is qui baptizatur Patris

Patris æterni, adoptione, filius, Christi frater et cohæres, et à Spiritu sancto desponsatur, exornaturque donis cælestibus: Sponsabo te mihi in sempiternum, et sponsabo te mihi in justitiâ, et judicio et in misericordiâ: et sponsabo te mihi in fide.

Personæ
SS. Trini-
tatis quid
operentur
in Baptis-
mo.
Osee 2.
19 et 20.

PUNCTUM IV.

Promissionem addit: Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit: Quin et minas: Qui verò non crediderit, condemnabitur. Temporalia non promittit bona aut intentat mala; sed utraque æterna. O qui perciperet latentia illis duobus verbis! Salvus erit et condemnabitur!

PUNCTUM V.

Promittit signa: Qui crediderint... in nomine meo, daemonia ejicient, etc. Nimirum: quatenus ad fidei confirmationem opus erit; juxta Dei consilium. Fiant etiam omnia illa spiritualiter. De quâ re legendus ipse Lud. de Ponte, hic.

MEDITATIO XV.

De mansione Christi nobiscum usque ad consummationem sæculi, etc.

PUNCTUM I.

CAUSÆ hujus promissionis. I. Ut solaretur discipulos, à quibus parabat discessum in Cælum; et

Consola-
tio disci-
pulorum